

ת"פ 9090/02/17 - מדינת ישראל - תביעות שפלה נגד ניקולאי פודגלזוב

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 9090-02-17 מדינת ישראל נ' פודגלזוב (עציר)
בפני כב' השופט רפי ארניה

בעניין: מדינת ישראל - תביעות שפלה

המאשימה

נגד

ניקולאי פודגלזוב (עציר) ע"י ב"כ עו"ד
דימיטרי ברנשטיין

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול משפט הוכחות בשתי עבירות איומים ובעבירת אחזקת סכין שלא למטרה כשירה.

בהתאם לממצאי הכרעת הדין ביום 31.1.2017 הגיע המתלונן לדירתו של הנאשם, אחר ששמע חבטות בדלת ביתו, ובין השניים פרץ ויכוח שהתקיים על סף דירתו של הנאשם. המתלונן פנה לדרכו, אך הנאשם חזר לדירתו, יצא ממנה אל חדר המדרגות כשהוא אחוז בסכין מטבח רגילה והחל לנופף בה אנה ואנה. בשלב זה המתלונן התנפל עליו והוציא מידו את הסכין.

לאחר מכן, בתחנת המשטרה, איים הנאשם על השוטרת שחקרה אותו בכך שאמר לה "אם אני חוזר הביתה אני תולה את השכין".

במקור יוחסה לנאשם גם עבירת פציעה כשהעברין מזוין, ואולם הנאשם זוכה מעבירה זו מחמת קיומו של ספק בדבר התקיימות יסודות העבירה אך תחתיה הורשע הנאשם בעבירת איומים כאמור.

ראשית נדגיש כי מדובר בשני אירועים נפרדים, אשר יש לקבוע לגביהם מתחמי עונש נפרדים.

הערך החברתי שנפגע:

הערכים החברתיים שנפגעים מביצוע העבירות על ידי הנאשם הינם אוטונומיית הפרט של המתלונן, זכותו לבריאות ושלמות הגוף, ולשלמות נפש. ערכים אלה מתעצמים מקום שמדובר בסכסוך שכנים בגין עניין של מה בכך.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

אין חולק כי האירוע שהתרחש בחדר המדרגות הינו חמור, בעל פוטנציאל מזיק רב, והוא מצוי ברף הגבוה של עבירות האיומים. סכסוכי שכנים אין פותרים במעשי אלימות גם אם הרקע לסכסוך הוא מכביד, ובוודאי כאשר הוא קל ערך כגון במקרה דנן.

הסניגור הדגיש באופן מיוחד את הסיבות שהביאו את הנאשם למעשה העבירה ואת הקירבה לסייג ההגנה העצמית וזאת בשים לב לכך שהנאשם חש מותקף ומאויים ולכן הביא את הסכין מהדירה.

טענה זו אין לקבל. מממצאי הכרעת הדין עולה באופן ברור כי המתלונן לא נגע בנאשם ורק צעק עליו, והכל כשהוא עומד בפתח דירתו ומקפיד שלא להיכנס אליה. הנאשם הוא זה שרץ פנימה לתוך הדירה, ונופף בסכין כלפי המתלונן בתוך חדר המדרגות כאשר המתלונן כבר עלה במדרגות, ומבחינתו האירוע הגיע לסיומו. לא היתה כל הצדקה להבאת הסכין על ידי הנאשם, ולא נשקפה לו כל סכנה שהיא, אף לא במידה קרובה. בוודאי שלא היתה כל הצדקה להשתמש בסכין כפי שהשתמש, בנסיבות אלה, והמעשה כלל אינו קרוב ולו במעט לסייג לאחריות הפלילית. אם נפצע הנאשם במהלך האירוע זה, הרי שהדבר קרה אך בגלל פעולת ההגנה העצמית המוצדקת שהפעיל עליו המתלונן.

יש לזכור כי סכין אשר מובאת במערכה הראשונה סופה לדקור במערכה האחרונה, ועל כן על בתי המשפט להעניש בחומרה את מי שמשתמש בסכין בין על דרך של אחזקה פסיבית, בין על דרך של איומים בלבד, ובוודאי במקרים חמורים יותר של שימוש ממש בסכין לצורך דקירה.

מדיניות הענישה הנוהגת וקביעת מתחם העונש ההולם

עיון בפסיקה שהגישו הצדדים מלמד כי מתחם העונש לעבירות איומים ורבליות וכן לעבירת אחזקת סכין שלא למטרה כשירה הינה בין מאסר מותנה בלבד וקנס לבין 6 חודשי מאסר בעבירות שירות.

ואולם, מתחם העונש לעבירת איומים באמצעות סכין הינו גבוה יותר ועומד על 6-12 חודשי מאסר בפועל (רע"פ 5998/09 שמאייב נ' מ"י, עפ"ג 1307-05-16 אבו טיר נ' מ"י)

אני סבור כי מתחמים אלה נכונים אף לתיק זה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

הנאשם בן 45 אשר עלה לארץ ממדינות חבר העמים לפני למעלה מעשור, אך למרות זאת הוא לא נקלט היטב בישראל ואינו דובר את השפה העברית.

לחובתו של הנאשם 6 הרשעות קודמות אשר רובן בעבירות אלימות והאחרונה שבהן משנת 2015 בגין עבירת רכוש ואיומים במסגרתה הוארך עונש המאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד כנגדו בגין הרשעה קודמת (ת/10, ת/11). הנאשם אף ריצה בעבר עונשי מאסר קצרים, אם כי מאסרו האחרון היה בשנת 2008.

למרבה הצער, נראה כי הנאשם לא הפיק את הלקח מההזדמנויות שניתנו לו בעבר ובעיקר על ידי בית המשפט בהליך הקודם, אשר בחר שלא להפעיל את עונש המאסר המותנה שהיה תלוי ועומד כנגדו, לא השכיל לשנות את דרכיו, ולא

הפנים את ערכיה של מדינת ישראל בכל הנוגע לאיסור השימוש ב אלימות. נראה מת/11 שחלק מהתנהגותו של הנאשם נובעת מצריכה מופרזת של אלכוהול, למרות שלא הוכח הקשר של צריכת האלכוהול לאירועים כאן.

יחד עם זאת אין ספק כי מדובר בנאשם שגורלו לא שפר עליו. הנאשם סובל משיתוק בחלק השמאלי של גופו ופניו והתרשמתי גם כי אינו מדבר בצורה בהירה, וזאת בעקבות אירוע מוחי נטען שחוה. הוא בודד בארץ ואין לו קשרים חזקים לקהילה או למערכת משפטית תומכת ויציבה.

הנאשם בדברו האחרון התנצל והביע חרטה על נטילת הסכין תוך שהוא מדגיש כי הוא פעל באופן לא נכון והוא מצטער על כך.

אדגיש עוד כי ניהול המשפט היה ענייני ומוצדק שהרי בסופו של יום הנאשם זוכה מעבירה חמורה יותר שיוחסה לו בכתב האישום.

קביעת העונש ההולם

נוכח כלל השיקולים המפורטים לעיל, לכאן ולכאן, הרי שאני מטיל על הנאשם עונש אחד בגין שני האירועים, כדלקמן:

1. 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל, שתחילתם ביום מעצרו (31.1.2017).
2. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו הנאשם לא יעבור עבירה כלשהי כנגד הגוף, למעט עבירת איומים.
3. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו הנאשם לא יעבור עבירת איומים או עבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה.

ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ב' תמוז תשע"ז, 26 יוני 2017, בנוכחות הנאשם, ב"כ וב"כ המאשימה.